

Mistr sametové linky

Tomáš Hřivnáč vede svou tvorbou mnohvrstevný dialog obohacený o tvůrčí impulsy, a čistě výtvarnými (i hudebními) prostředky vyjadřuje pozitivní vztah k životu

Tomáš Hřivnáč se v oblasti umění pohybuje dlouho a velice sebevědomě. Jeho umělecký rádius se nezaměřuje pouze na výtvarné aktivity, ale je i uznávaným hráčem na bonga a další perkusní nástroje. Právě dynamická a rytmická hudba s etnickými prvky, na niž se zaměřuje, nachází pomyslnou kontrastní odezvu v akvarelové malbě, častěji však v grafice.

Tajemné, trošku magické tahy, spíše linky, vyryté do měděných desek se v jednom okamžiku slijí a jakoby náhodou, mimochodem nacházejí konečnou podobu, podobu ženského těla. Tato navenek působící nahodilost je podpořená léty pečlivé a tvrdé práce.

Zemitá barevnost a sametový vzhled výsledného listu narušuje realistický základ zobrazovaného a dává mu do vínku tajemství, záhadu, krásu, duši, vyzývavost, poddajnost, prostě to, co dokáží jen ženy letmým přivřením víčka. Hřivnáčovy nekonfliktní grafiky jsou přesně tím, co od nich autor očekává. Nikoli diskutované kontroverzní dílo dštící blesky, ale svěží, příjemné emoce vzbuzující pohlazení. Bere ženu jako pradávnou nositelku života, ale i dráždivou milenku či chápající přítelkyni. A právě tento archetypální rozpor jasně vystupuje z Hřivnáčových grafik a dodává jim mocnou energii zastřenou magickým stínem. Jsou technicky dokonalé, tudíž nepotřebují přidáné podbízivé pozlátko.

Ve virtuózních grafických listech upřednostňuje symboliku, záblesk okamžiku, náznakovou torzovitost běhu času, a proto nejčastěji pracuje technikou suché jehly. Řadíme ji do kategorie tisku z hloubky a velice se podobá rytině. Ostrou jehlou autor přímo vyrývá vybraný námět do kovové destičky. Po stranách čar se lehce zvedá narušený kov, tzv. grádek, jenž se neodstraňuje – pomáhá k specifickému vzhledu výsledného tisku.

Své Venuše zobrazuje s propracovanou linií těla, méně avizuje obličej: „Emocionální pnutí vyjadřuje postava jednoznačně, bez přetvářky a velice srozumitelně. V obličejí to může být mnohdy jinak.“ Jeho vkusné akty nepobuřují ani ty nejzarytější puristy, jelikož se nedají vnímat eroticky ani mateřsky, ale zcela přirozeně a zároveň nadpozemsky. V okamžiku opuštění poslední konkrétnosti se jeho grafiky ubírají do jemné abstrakce a zůstávají pouze zbloudilé linky, nositelky jednoznačného významu, jež doladují tvar, akci či emoci.

Grafik a především bravurní kreslíř Tomáš Hřivnáč se stal jednou z nejvýraznějších osobností svého oboru. Motivy k němu přicházejí náhle, on je pokorně přijímá a proměňuje v citlivou poetiku. Schopnost prezentovat hluboké umělecké, ale i lidské zážitky pomocí vizuálního působení čisté formy v podobě prosté linky, chcete-li čáry, je velice výmluvná.

Z celého Hřivnáčova díla vyzařuje pocit optimismu, jistoty, nenajdete v něm existencionální pnutí. Východisko ze zmatků vidí spíše v nových myšlenkách, pozitivním pohledu a jeho organický styl tak nachází nadčasovou platnost.